

AVOCAR I ADVOCAR

Advocar i *avocar* són dos verbs semblants, pertanyents tots dos al llenguatge jurídic, que cal saber distingir.

El *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans (DIEC2) defineix **advocar** de la manera següent:

advocar

1 v. *intr.* [DR] [LC] Defensar en judici causes civils, criminals, laborals, etc.

2 v. *intr.* [LC] Parlar en favor d'algú o d'alguna cosa.

✓ No és de bon advocat **advocar** per a les dues parts.

Mentre que per a **avocar** dona aquesta altra definició:

avocar

v. *tr.* [DR] Un tribunal, atreure el coneixement i la resolució (d'una causa que inicialment tramitava un d'inferior).

D'una manera semblant s'expressen el *Diccionari jurídic català* i el *Gran diccionari de la llengua catalana*, de la GEC, tot i que afegixen el matís que l'acció d'*avocar* pot correspondre no tan sols a un tribunal, sinó també a altres òrgans. Aquest darrer, a més, inclou en *advocar* l'accepció d'*avocar*, malgrat que no és una sinonímia gaire recomanable.

~ Els òrgans superiors poden advocar per a ells mateixos el coneixement d'un assumpte que correspongui ordinàriament als òrgans dependents.

✓ Els òrgans superiors poden avocar per a ells mateixos el coneixement d'un assumpte que correspongui ordinàriament als òrgans dependents.

Deriven del verb *advocar* els substantius *advocació*, *advocat* i *advocacia*. Són del tot incorrectes les formes *abogar*, *abogat* i *abogacia*.

L'acció d'avocar s'anomena *avocació*.

Article 9. AVOCACIÓ

1. Els òrgans administratius superiors poden avocar el coneixement d'un assumpte la resolució del qual correspongui ordinàriament o per delegació a llurs òrgans administratius dependents, si circumstàncies d'índole tècnica, econòmica, social, jurídica o territorial ho fan convenient.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya